

faa Henseende; drifter Udvalget sig imidlertid ikke til, hvorimod vi ansee det rettest, at denne Sag tages under fornyet Overveielse af Statsrevisorerne, der nu have en længere Tids Erfaring for sig, at disse herom paany conferere med Finantsbestyrelsen, og at de da ved et følgende Regnskabs nærmere foredrage Sagen for Rigsdagen, der da vil kunne afgjøre, om det Hele kan afgjøres ved en Rigsdagsbeslutning, eller om det maatte være nødvendigt, at ordne Forholdet ved Lov.

Fremdeles have Statsrevisorerne, i Forbindelse med det ovenfor omhandlede Spørgsmaal, berørt Questionen om, hvilke af de ved Finantsaarets Udløb tilstedeværende Beholdninger der bør optages i Statsregnskabet som Dele af Statskassens Beholdninger. Denne Question er især af Bigtighed med Hensyn til saadanne Instituter, som staae paa Grændsen mellem dem, der ere af privat eller communal Natur, og rene Statsinstituter, eller ved hvilke særegne Forhold kunne gjøre det tvivlsomt, hvorvidt deres Overskud ved Aarets Udgang bør henregnes blandt Statskassens Beholdninger, eller de kunne overgaae til næste Aar som Indtægter for det paagældende Institut, saaledes at dette kan være berettiget til, uden nogen ny Bevilling, under regnskabsmæssig Redegjørelse, at disponere derover til hine Die med i Forbindelse med, hvad der ved Finantsloven iøvrigt er bevilget til Udgifter paa denne Branche. Statsrevisorerne have udtalt det Duffelige i, at der blev truffet almindelige Bestemmelser om dette Punct til Efterretning for den fremtidige Statsrevision. Finantsministeriet har imidlertid i Anledning heraf bemærket, at denne Sag neppe for Diebliffet vil kunne antages for moden til Afgjørelse, og formeentlig ikke vil blive det i den nærmeste Fremtid, forinden Forholdet har vundet større Stabilitet, og der gjennem Revisionen af flere constitutionelle Statsregnskaber er vundet nogen Erfaring. Da Ministeriet saaledes ikke har troet at kunne tage Initiativet i denne Sag, da Statsrevisorerne maatte erkjende Vanskeligheden af fra deres Side at gjøre udtømmende og fyldestgjørende Forslag i den omhandlede Henseende, og da disse endeligen ikke have kunnet andet end erkjende Vægten af de Grunde, som

tale for endnu i nogen Tid at udsætte at tage Bestemmelse herom, indtil man har erhvervet en større Erfaring end for Tiden, saa have Revisorerne troet det rettest at indskrænke sig til i Almindelighed at have gjort opmærksom paa denne Sag som en Gjenstand for nærmere Overveielse af Regjeringen og de senere Statsrevisorer. Udvalget har vel ogsaa erkjendt Bigtigheden af det omhandlede Spørgsmaal, men under de ovenfor udviklede Omstændigheder ikke seet sig istand til at fremkomme med noget Forslag i den nævnte Henseende, hvorimod det er at forvente, at Statsrevisorerne i Fremtiden ville have deres Opmærksomhed henvendt paa denne Gjenstand, og, naar en længere Tids Erfaring er erhvervet, gjøre yderligere Forslag til Rigsdagen.

Endeligen have Statsrevisorerne i deres Beretning yttret, at det burde være en almindelig Regel, at Regnskabsperioden for alle de specielle Regnskaber, som slutte sig til Finantsloven, burde være den samme som Finantsaarets; at dette imidlertid ikke for Tiden var Tilfældet; at det forekom dem tvivlsomt, hvorvidt det kongelige aabne Brev af 5te Juni 1849, der bestemmer Omfanget af det nuværende Regnskabsaar, og i hvilket der intet Forbehold er gjort med Hensyn til Undtagelser, tilstod saadanne uden Lovhjemmel; at Finantsministeriet ikke desto mindre havde bemærket, at der gaves visse Regnskaber, paa hvilke Anvendelsen af en saadan almindelig Regel vilde være uhenftsmæssig, og at Revisorerne havde formeent at burde lade det beroe ved for Tiden at gjøre opmærksom paa dette Punct, uden at gjøre det til Gjenstand for nogen Indstilling. Udvalget erkjender vel Hensigtsmæssigheden af en Bestemmelse som den her omhandlede, naar Sagen betrægtes fra et almindeligt Synspunct, uden paa den anden Side at kunne eller ville paastaae, at dens Anvendelighed i alle specielle Tilfælde kunde være uden Betænkelighed; t. Ex. med Hensyn til Regnskabet for Stempelpapirsintraderne. Ogsaa om denne Gjenstand vil det imidlertid være vanskeligt for Diebliffet at tage nogen Beslutning efter de Forklaringer, som foreligge, og vi troe derfor ligeledes angaaende dette Punct at burde foreslaae, at Statsrevisorerne, efterat endnu et Par Stats-